

[Tom Behnke]

Det er også fantastisk, at der i tiåret forud for de skiftende Schlüterregeringer kun var tre dommerundersøgelser, hvorimod der til dato har været op imod 18 dommerundersøgelser i de skiftende Schlüterregeringer.

Fremskridtspartiet ser helst, at vi har en borgerlig regering, men det vigtigste er, at vi har en regering, der ikke laver den ene ulovlighed efter den anden. Så kan statsministeren selv vælge, om Fremskridtspartiet i fremtiden skal støtte en borgerlig regering.

Pengene er efter min vurdering opkrævet ulovligt, og Fremskridtspartiet håber, at ombudsmanden vil konkludere, at der skal ske en tilbagebetaling, og at det skal ske snarest. Ministeren oplyser i et læserbrev i Ekstra Bladet den 26. april 1992, at intet ministerium lovligt kan træffe beslutning om uden videre at tilbagebetale opkrævede gebyrer til borgerne. Det er rent vrøvl. Ombudsmanden har tydeligt tilkendegivet, at det påhviler enhver forvaltning at påse, at gebyrer til stadighed er i overensstemmelse med de faktiske omkostninger.

Videre skriver justitsministeren, at det naturligvis kræver et særligt grundlag, typisk en retskraftig dom eller en udtalelse fra kammeradvokaten. En retssag må være overflødig – bortset fra, at det naturligvis ville sætte ombudsmanden ud af spillet og trække sagen i langdrag. Men det kunne være, at det var regeringens hensigt, da man næsten opfordrede folk til at anlægge sag.

Men hvad nytter en kammeradvokatundersøgelse, når justitsministeren sætter en inhabil kammeradvokat til at undersøge sagen? Så er en udtalelse fra kammeradvokaten ikke det papir værd, den er skrevet på. Justitsministeren skriver også, at kammeradvokatens responsum på adskillige punkter kan kritiseres, og at det derfor ville være forkert at lægge kammeradvokatens responsum til grund. At ministeren stoppede opkrævningen af gebyrer for en lang række ydelser, er da også et tydeligt tegn på, at ministeren var ganske usikker på lovligheden, for ellers ville han selvfølgelig aldrig have stoppet opkrævningerne.

Tillad mig så at citere advokat Ebbe Mogensens udtalelser til Ekstra Bladet den 27. april d.å.: »Jeg er rystet. Nu viser det sig igen, at Justitsministeriet har vildledt Folketinget. Selv Hans Engells brev til Ekstra Bladet rummer vildledende og forkert jura.«

Og videre siger han: »Det er forfærdeligt, at lovkontoret allerede i 1989 opdagede, at man gav Folketinget forkerte oplysninger, uden at det blev rettet. Sådan en advarsel kan man ikke sidde overhørig. Som borgere i dette land har vi givet samfundet tilladelse til at forvalte os. Til gengæld kan vi forlange, at de gør det på lovens grundlag. At de ikke opkræver ulovlige afgifter fra os. At de ikke forvalter os ulovligt. At de ikke vildleder vores Folketing. Og at de ikke »glemmer« at give svar til Finansudvalget.«

Samtidig går både statsministeren og justitsministeren ud og siger, at nu må vi vente på ombudsmandens afgørelse – og det til trods for, at der på intet tidspunkt er rettet forespørgsel til ombudsmanden, i hvert fald ifølge en pressemeddelelse fra ombudsmanden selv.

Det kan godt være, at et flertal i Folketinget vil acceptere plat og svindel og lade regeringen fortsætte sit lovløse spil, men Fremskridtspartiet vil ikke, og vi må derfor stemme imod det foreliggende lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Hvis der var klaverakkompagnement, og hvis formanden tillod det, ville jeg bryde ud i det gamle refræn – jeg tror, det var Holger Fællessanger, der sang det – »Hvem skal nu betale, hvem har råd til det?«

For at justitsministeren ikke skal være i tvivl på grund af mit lille indlæg her, skal jeg straks meddele, at CD kan støtte lovforslaget med den tilføjelse, at disse takster, satser, gebyrer, hvad man nu vil kalde det, skal lovliggøres for indeværende år på den måde, som er foreslået. Og jeg går ud fra, at vi senere sammen med finansministeren og ressortministrene får lejlighed til at drøfte sagerne i forbindelse med finansloven for 1993. Jeg skal tilføje, at der ikke kommer et eneste ord om eventuel tilbagebetaling fra mig.

Jeg skal nævne et par små enkeltheder, som er vigtige nok dels principielt og dels for dem, de angår. Det ene drejer sig om navnebeviserne til 3.000 kr. Jeg har ikke af lovteksten, bemærkningerne eller bilagene kunnet se, hvordan justitsministeren tænker sig det. Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at det må være en menneskeret at få sit navn uden at skulle betale for det. Første gang der udstedes navnebevis til et nyt menneske, skal det selvfølgelig